

G l a s i l o
župnije Celje

Blaženi A. M.
S l o m š e k

17. 4. 2022

VELIKA NOČ

Leto XVIII. št. **16**

Videl je in veroval ...

To ni kakšno sijajno velikonočno jutro, polno blaženosti, upanja in tolažbe, o katerem pripoveduje Janezov evangelij. Prej je to zgodba o iskanju in spraševanju, zgodba o ljubeči pozornosti - kljub vsemu. To je tudi pripoved o zaupanju, ki ga ne moremo še razložiti in poimenovati. „Nista še namreč razumela Pisma, da mora Gospod vstati od mrtvih.“ Jezusovi tesni prijatelji so šli h grobu. V Janezovem evangeliju so to Marija Magdalena, Peter in Janez. Čisto prva je bila Marija, ki se je odpravila na pot. Potem je šla iskat oba moža, Petra in Janeza, da sta sama pogledala v grob.

Kdor hrepeni po svetlobi,
ni temačen,
kajti hrepenenje
je že svetloba.

Odkritje ju je streznilo: ni tu mrtvega prijatelja ni tu. Ničesar. To je še slabše. V pripovedi pride do obrata, ko se še enkrat ozremo na učenca Janeza, ki ga je Jezus imel rad. Stopil je v grobnico in "je videl in veroval." Iz ničla je zrastle vera. Iz doživetja ljubljenega prijatelja, da ni več nič oprijemljivo, vidno, dokazljivo. Verjetno je tak nič podlaga, na kateri bo šele mogoče videti, in na kateri lahko zraste vera. Nekaj takega resnično lahko postane vir blaženosti, upanja in tolažbe.

BOŽJA BESEDA

Apd 10, 34. 37-43

Ps 118

Kol 3, 1-4

Jn 20, 1-9

.....

Razpeli so ga na križ in usmrtili. Bog pa ga je obudil tretji dan in mu dal, da se je očitno prikazoval, a ne vsemu ljudstvu, temveč priča-
m, ki jih je Bog vnaprej izbral, nam, ki smo z njim jedli in pili, potem ko je vstal od mrtvih.

To je dan, ki ga je Gospod naredil

Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji.

Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč razumela Pisma, da mora Gospod vstati od mrtvih.

“Vera bodi vam luč ...” (bl. A. M. Slomšek)

VELIKONOČNO VESELJE

Darujmo svojo radost
in veselje drug drugemu.
Kristus je vstal! Kristus živi!

Nihče nas danes ne more
zadržati, da ne bi naše srce
vzklikalo od veselja:

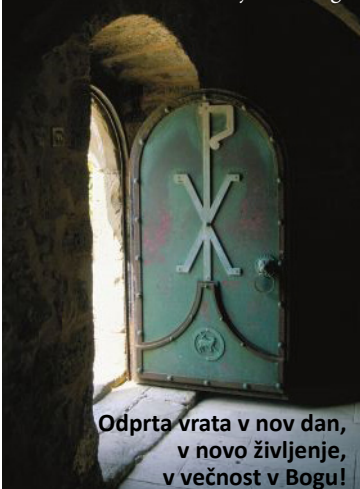
»Kristus je vstal!

Smrt je izgubila svojo moč.
Jezus je močnejši od nje.«
Velikonočno veselje je veselje,
ki nam ga daje Kristus.

To je veselje, ki ga more
doživljati globoko resen in
iz vere živeči kristjan,
veselje, ki je dar od zgoraj.

In koliko bolj smo se
v postnem času približali
Kristusu, toliko večje,
lepše in bolj iskreno
je naše velikonočno veselje.

Zaprta vrata - znamenje smrti!
Vrata v temno noč, v svet mrtvih,
v temo, v oddaljenost Boga!

Odperta vrata v nov dan,
v novo življenje,
v večnost v Bogu!

Svetolobo in toplino potrebuje vsak človek, da lahko živi. Zato govorimo v vsakdanjem življenju o »ognju strasti« ali o »goreči ljubezni«. Mislim, da lahko te metafore prenesemo tudi na Božjo ljubezen, ki jo ima do nas ljudi. Mojzesova knjiga govori, da je Bog prinesel svetlobo v temo in da je Bog prijatelj življenja. To življenje nam je bilo obljubljeno na samo veliko noč, ko je bila premagana tema, smrt. To svetlo sporočilo prinašajmo sodobnemu svetu.

**Spotoma,
na življenjskih
»Emavs poteh«,
doživimo,
da Jezus
ni ostal mrtev.
Da je tukaj -
drugačen kot prej.
Ni se vrnil
v staro človeško
podobo, ampak
je ves ON sam!
Ves ON, ki ljubi,
ki se daje in
razadaja,
tako kot je vedno
lomil kruh in ga
razdeljeval.**

**Ves ON, ki nas vodi k ljubezni svojega Očeta.
In da ljudje, ki pristanejo na to navzočnost
Vstalega, doživijo sami novo življenje, moč v slabosti,
upanje v obupu in življenje tudi v smrti.**

Kaj pa ti veruješ?

Verovati v Jezusovo križanje in smrt ni potrebno. To ni namreč vprašanje vere. To je zgodovinsko dejstvo, ki je dokazano tudi z nesvetopisemskimi viri. Tega se ne da spodkovati. Sedaj postane napeto. Sedaj se moraš odločiti. Ali zate velja: kar je mrtvo, ostane mrtvo? Kdor je umrl, se ne vrne več? Ali pa je še vendar kaj za trdo resnič-

nostjo smrti? Ko so žene na velikonočno jutro šle k Jezusovemu grobu, so to storile z namenom, da žalujejo. Vprašanje, kdo bi jim lahko odvalil kamen od groba, je veljalo kot načrtovana skrb za mrliča. Vendar potem ni nič več tako, kot so pričakovale in je bilo v njihovem življenju običajno. Najprej je bila tam groza, vera v vstajenje je prihajala le počasi s srečevanjem z Vstajim, - kakorkoli je že izgledalo. Ali naj verjamem, kar so povedale žene in učenci? Smrt je tako očitna, kakor poslikava na jajcu. Ne vidim, če je v jajcu življenje. Pri jajcu to vem, pri vstajenju lahko le verujem. Smem verovati, bi rad rekel. Kajti verovati v vstajenje - v Jezusovo kot tudi v moje lastno vstajenje, je dar. Ne morem si narediti vere, vendar se zanjo lahko odprem in Boga prosim zanjo. Ta vera namreč lahko moje življenje že sedaj ponestavi. Spričo smrti in žalosti, s čimer bom soočen. Nekoč sem prebral zgodbo, ki pravi takole: neka na smrt bolna žena je rekla župniku, da bi rada bila pokopana z vilicami v rokah. Umrla je in bila dana na pare tako, da je imela v rokah vilice. Zakaj to, so ljudje spraševali. Župnik je rekel: ko je glavna jed končana, bo vse pospravljeno - le majhne vilice bodo ostale na mizi za sladico. Najboljše bo namreč šele prišlo. Seveda, najboljše bo šele prišlo, ko se bo začelo veliko praznovanje«

SVETNIKI v tem tednu

P VELIKONOČNI PONEDELJEK

T Leon IX., papež

S Teotim, škof

Č Anastazij, opat

P Aleksandra, mučenka

S Jurij, mučenec

N 2. VELIKONOČNA (BELA) NEDELJA

Zadostuje ena beseda

Šele ko Marija zasliši svoje ime, lahko veruje.

Znani glas prodre v žalost in bolečino.

Izgubila je ljubezen svojega življenja.

»Marija!« Ena beseda zadostuje in ona ve:

On živi. Odnos do njega ni umrl. Velika noč je praznik živega odnosa med Bogom in človekom.

Smrt je sovražnica življenja, ki jo je Jezus premagal s svojo smrtjo in vstajenjem.

SVETE MAŠE

od 18. do 24. 4. 2022

PONEDELJEK

- 8.00 Za + Tilčko Gorenjak
10.00 Za + Marto Kač (greg.)
Za + Jermeja Vehovec

TOREK

- 7.30 Za + Stankota Ošepa
Za + Marto Kač (greg.)
V čast bl. Slomšku za zdravje

SREDA

- 7.30 Za + Franca Nadlučnika
Za + Marto Kač (greg.)
18.30 Za + Maksimilijana Košiča
Za + Anico, Zvonka in Štefana
Gračner

ČETRTEK

- 7.30 Za + Angelo Vesel (greg.)
Za + Urško Vengušt in sorodnike
Za + Anico, Zvonka in Štefana
Gračner
18.30 Po namenu ob roj. dnevu
Za + Jožeta Pevec

PETEK

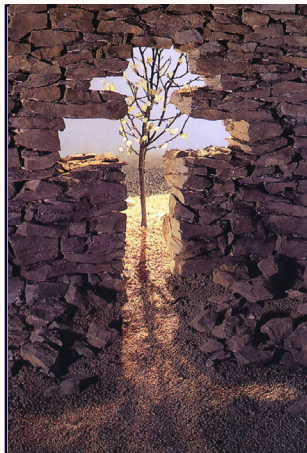
- 7.30 Za zdravje sina Darka in Gregorja
Za + Anico, Zvonka in Štefana
Gračner
Za + Skrablove in po namenu
18.30 Za + Angelo Vesel (greg.)
Za + Alojza Jančiča

SOBOTA

- 7.30 Za + Angelo Vesel (greg.)
Za + Albino Brenc, obl.
Za + Anico, Zvonka in Štefana
Gračner
18.30 V čast M. B. po namenu

NEDELJA

- 8.00 Za + Antona Belina in + sorodnike
Krulec in Belina
Za + Angelo Vesel (greg.)
Za + Fendretove in Ašenbergove
10.00 Za Vojka Ostrožnika

*Danes, na ta veliki praznik,
je pred nami velika naloga.*

*Resnično moramo
spoznati veličino
Kristusovega vstajenja.
Premagan je bil greh,
potrjeno je vse,
kar nas Kristus uči.*

*Torej pričujmo drugim
o njegovi veličini,
veselimo se!*

*Vsem voščim blagoslovljeno
in veselo veliko noč.*

Zaščitna maska z motivom »zadnje večerje« Leonarda da Vinci-ja. Verjetno vam je vseč, vendar naj bi ščitila pred okužbo. V času pandemije: brez maske ni bogoslužja, ni svete maše. Tako daleč smo prišli! Vendar je bilo potrebno. Sicer maska ne spada k zadnji večerji. Jezus se ni bal nobenih dotikov. Kdo vse pri zadnji večerji ni bil ob mizi: Jakob in Janez, ki sta vse doživela z Jezusom, se imela za nekoga boljšega, vendar nekaj ur po zadnji večerji - ko je Jezus bil zgrožen ob trpljenju in bi ju rabil - sta trikrat zaspala. Ali Peter, ki bi dal življenje za Jezusa in ga je potem trikrat zatajil. In Juda, ki ga je izdal s poljubom. »Super« družba. Jezus je poznal slabosti in napake svojih prijateljev. Ali jih je zato poslal proč? Ne. Celo z Judom je delil kruh in vino in mu umil noge. Če Jezus celo Juda ni izklučil, tedaj se tudi meni ni potrebno bati zaradi mojih napak. Tedaj vem, da sem pri Jezusu dobrodošel tak kot sem. Tedaj ni potrebno, da si nadenem masko. Razen tisto proti okužbam, če bo kdaj spet potrebno.